

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

1. lipnja 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Europski uhidbeni nalog – Članak 8. stavak 1. točka (c) – Obveza uključivanja u europski uhidbeni nalog informacija o postojanju ‚uhidbenog naloga‘ – Nepostojanje nacionalnog uhidbenog naloga koji prethodi europskom uhidbenom nalogu i različit je od njega – Posljedica“

U predmetu C-241/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Curtea de Apel Cluj (Žalbeni sud u Cluju, Rumunjska), odlukom od 22. svibnja 2015., koju je Sud zaprimio 25. svibnja 2015., u postupku koji se odnosi na izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv

Niculaiea Aurela Bob-Dogija

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešić, predsjednik vijeća, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal (izvjestiteljica) i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 20. siječnja 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za rumunjsku vladu, R. Radu, A. Buzoianu i R. Mangu, u svojstvu agenata,
- za mađarsku vladu, M. Z. Fehér, G. Koós i M. M. Tátrai, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, G. Eberhard, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, W. Bogensberger i I. Rogalski, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 2. ožujka 2016.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: rumunjski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL L 81, str. 24., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka).
- 2 Zahtjev je postavljen u okviru izvršenja u Rumunjskoj europskog uhidbenog naloga koji je 23. ožujka 2015. izdao Mátészalkai járásbíróság (Lokalni sud u Mátészalki, Mađarska) protiv Niculaiea A. Bob-Dogija.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U uvodnim izjavama 5. do 8. i 10. Okvirne odluke navodi se:
 - „(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.
 - (6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem‘ pravosudne suradnje.
 - (7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. [UEU-a] i članka 5. [UEZ-a]. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.
 - (8) Odluke o izvršavanju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.
- [...]
- (10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica [...].”

- 4 U članku 1. Okvirne odluke, naslovljenom „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, propisano je:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”

- 5 Članci 3., 4. i 4.a Okvirne odluke utvrđuju razloge za obvezno i za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga.

- 6 U članku 8. Okvirne odluke, naslovljenom „Sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga”, propisano je:

„Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u prilogu:

[...]

(c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 1. i 2.;

[...]”

- 7 Članak 15. Okvirne odluke, naslovljen „Odluka o predaji”, u stavku 2. određuje:

„Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.”

Rumunjsko pravo

- 8 Legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (Zakon br. 302/2004 o međunarodnoj pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima) od 28. lipnja 2004. u svojoj verziji koja je bila na snazi u vrijeme činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku (*Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 377 od 31. svibnja 2011.) ima za cilj, među ostalim, provedbu Okvirne odluke.

Mađarsko pravo

- 9 Članak 25. az Európai Unió tagállamival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (Zakon br. CLXXX. iz 2012. o suradnji u kaznenim stvarima između država članica Europske unije) (*Magyar Közlöny* 2012/160) određuje:

„1) Ako je potrebno protiv osumnjičenika pokrenuti kazneni postupak, sud odmah izdaje europski uhidbeni nalog radi njegova uhićenja u svakoj državi članici i njegove predaje, pod uvjetom da težina kaznenog djela to opravdava [...]

[...]

(7) Područje primjene europskog uhidbenog naloga obuhvaća i državno područje Mađarske.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 10 Dana 23. ožujka 2015. Mátészalkai járásbírószág (Lokalni sud u Mátészalki) izdao je europski uhidbeni nalog protiv N. A. Bob-Dogija, rumunjskog državljanina, u okviru kaznenog progona koji je protiv njega pokrenut zbog djela koje je počinjeno u Mađarskoj 27. studenoga 2013. i koje se može kvalificirati kao „nanošenje teške tjelesne ozljede”.
- 11 Te činjenice odnose se na prometnu nesreću koja se dogodila na javnoj cesti, za koju je odgovoran N. A. Bob-Dogi zbog prekomjerne brzine kamiona kojim je upravljao, a u kojoj je M. Katona, mađarski državljanin koji je upravljao mopedom prilikom te nesreće, zadobio višestruke prijelome.
- 12 Dana 30. ožujka 2015. upozorenje u vezi s europskim uhidbenim nalogom o kojem je riječ u glavnom postupku uneseno je u Schengenski informacijski sustav.
- 13 Dana 2. travnja 2015. N. A. Bob-Dogi uhićen je u Rumunjskoj te je, nakon zadržavanja, doveden pred Curteu de Apel Cluj (Žalbeni sud u Cluju, Rumunjska) kako bi taj sud donio odluku u vezi s njegovim pritvaranjem i predajom mađarskim pravosudnim tijelima.
- 14 Taj sud je isti dan rješenjem odbio prijedlog o određivanju pritvora protiv N. A. Bob-Dogija koji je podnio državni odvjetnik te je naložio da ga se odmah pusti na slobodu, ali uz određivanje mjere opreza u prvotnom trajanju od 30 dana, koje je zatim bilo produljeno.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev ističe da se u točki (b) europskog uhidbenog naloga o kojem je riječ u glavnom postupku, naslovljenoj „Odluka na kojoj se temelji nalog”, navodi „Državno odvjetništvo pri Nyíregyházi járásbírószágú [(Općinski sud u Nyíregyházi, Mađarska)], K.11884/2013/4”, a u točki (b) podtočki 1. istog naloga – u kojoj je predviđeno navođenje uhidbenog naloga ili izvršive sudske odluke s istim učinkom – navodi se „europski uhidbeni nalog br. 1.B256/2014/19-II koji je izdao Mátészalkai járásbírószág [(Općinski sud u Mátészalki)] i koji je na snazi i na mađarskom državnom području te na temelju toga predstavlja također nacionalni uhidbeni nalog”.
- 16 Taj sud također navodi da što se tiče situacije poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj se europski uhidbeni nalog temelji sam na sebi, a ne na ranijem različitom nacionalnom uhidbenom nalogu, rumunjski sudovi nisu suglasni oko toga kako postupiti u vezi s takvim europskim uhidbenim nalogom.
- 17 Prema stajalištu većine, u takvoj bi situaciji trebalo razlikovati formalne uvjete od materijalnih i odbiti zahtjev za izvršenje europskog uhidbenog naloga jer se njime ne može nadomjestiti nepostojanje nacionalnog uhidbenog naloga ili izvršive sudske odluke.
- 18 Međutim, drugi su sudovi prihvatili zahtjev za izvršenje europskog uhidbenog naloga uz obrazloženje da su pravni uvjeti bili ispunjeni s obzirom na to da su pravosudna tijela izdavanja izrijekom navela da izdani europski uhidbeni nalog također predstavlja nacionalni uhidbeni nalog u smislu zakonodavstva države članice izdavatelja.
- 19 Sud koji je uputio zahtjev u tom pogledu smatra da u okviru postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga odluka koju pravosudno tijelo izvršenja treba priznati mora biti nacionalna sudska odluka koju donosi nadležno tijelo sukladno pravilima kaznenog postupka države članice izdavanja europskog uhidbenog naloga.

- 20 Taj sud navodi da postoje bitne razlike između europskog uhiđenog naloga i nacionalnog uhiđenog naloga. Naime, europski uhiđbeni nalog izdaje se kako bi se uhitilo i predalo osobu koja je optužena ili osuđena i koja se nalazi na državnom području države članice izvršenja, dok se nacionalni uhiđbeni nalog izdaje kako bi se uhitilo osobu koja se nalazi na državnom području države članice izdavanja.
- 21 Nadalje, spomenuti sud napominje da se izdavanje europskog uhiđenog naloga temelji na uhiđenom nalogu ili odluci o izvršenju kazne, dok se nacionalni uhiđbeni nalog izdaje na temelju uvjeta i u slučajevima koji su izričito propisani kaznenim postupkom države članice izdavanja.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev smatra da, u slučaju nepostojanja nacionalnog uhiđenog naloga, osoba ne može biti uhićena ni prisilno zadržana te se ne može prihvatiti da se europski uhiđbeni nalog „pretvori” u nacionalni uhiđbeni nalog nakon predaje tražene osobe. To bi tumačenje, osim toga, bilo protivno temeljnim pravima koja su zajamčena pravom Unije.
- 23 Taj sud zaključuje da se europski uhiđbeni nalog mora temeljiti na nacionalnom uhiđenom nalogu izdanom u skladu s odredbama kaznenog postupka države članice izdavanja, odnosno nalogu koji je različit od europskog uhiđenog naloga.
- 24 Konačno, Sud koji je uputio zahtjev smatra da, osim razloga za moguće i obvezno odbijanje, koji su predviđeni u Okvirnoj odluci, iz sudske prakse proizlazi da postoje i drugi implicitni razlozi za odbijanje. Takav je slučaj kada nisu ispunjeni materijalni i formalni uvjeti za izdavanje europskog uhiđenog naloga, osobito kada ne postoji nacionalni uhiđbeni nalog države članice izdavanja, što je slučaj u glavnom postupku.
- 25 U tim je okolnostima Curtea de Apel Cluj (Žalbeni sud u Cluju) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li radi primjene članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke pod izrazom „postojanje uhiđenog naloga” smatrati nacionalni uhiđbeni nalog koji je izdan na temelju postupovnih odredbi države članice izdavanja i koji je, stoga, različit od europskog uhiđenog naloga?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li nepostojanje nacionalnog uhiđenog naloga biti implicitan razlog za neizvršenje europskog uhiđenog naloga?”

Postupak pred Sudom

- 26 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je od Suda provedbu hitnog prethodnog postupka predviđenog člankom 107. Poslovnika Suda.
- 27 U prilog svojem zahtjevu taj sud osobito ističe da N. A. Bob-Dogi trenutačno nije u pritvoru, ali da je protiv njega određena mjera opreza koja je također mjera kojom se ograničava sloboda pojedinca.
- 28 Sud je 4. lipnja 2015., na prijedlog suca izvjestitelja i nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, odlučio da ne treba udovoljiti tom zahtjevu.
- 29 Odlukom od 30. lipnja 2015. predsjednik Suda dao je predmetu prednost pri odlučivanju, sukladno članku 53. stavku 3. Poslovnika.

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 30 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke tumačiti na način da pojam „uhidbeni nalog” iz te odredbe treba shvatiti tako da označava nacionalni uhidbeni nalog koji je različit od europskog uhidbenog naloga.
- 31 Uvodno valja podsjetiti da Okvirna odluka – kako to osobito proizlazi iz njezina članka 1. stavaka 1. i 2., kao i iz njezinih uvodnih izjava 5. i 7. – ima za cilj zamjenjivanje sustava multilateralnog izručivanja utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957. sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, koji se temelji na načelu uzajamnog priznavanja (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t.75. kao i navedena sudska praksa).
- 32 Na taj način Okvirna odluka nastoji – uvođenjem novog, pojednostavljenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su povrijedile kazneni zakon – olakšati i ubrzati pravosudnu suradnju u svrhu pridonošenja ostvarenju cilja dodijeljenog Uniji, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, zasnivajući se pri tome na visokoj razini povjerenja koja mora postojati između država članica (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 76. kao i navedena sudska praksa).
- 33 Načelo uzajamnog priznavanja na kojem se temelji sustav europskog uhidbenog naloga i sâm počinje na uzajamnom povjerenju među državama članicama da njihovi nacionalni pravni sustavi mogu pružiti odgovarajuću i stvarnu zaštitu temeljnih prava priznatih na razini Unije i osobito onih u Povelji Europske unije o temeljnim pravima (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 77. kao i navedena sudska praksa).
- 34 Konačno, treba podsjetiti da je poštovanje Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao što to proizlazi iz njezina članka 51. stavka 1., obvezujuće za države članice i stoga za njihove sudove kada provode pravo Unije, što jest slučaj kada pravosudno tijelo koje je izdalo nalog i pravosudno tijelo izvršenja primjenjuju nacionalne odredbe donesene u svrhu provedbe Okvirne odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 84.).
- 35 Članak 8. stavak 1. točka (c) Okvirne odluke, čije je tumačenje predmet ovog zahtjeva za prethodnu odluku, propisuje da europski uhidbeni nalog mora sadržavati informacije, navedene u skladu s obrascem njezina priloga, koje se odnose na postojanje „izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 1. i 2.” Okvirne odluke.
- 36 Te informacije moraju se navesti u točki (b) obrasca koji se nalazi u prilogu Okvirnoj odluci, naslovljenoj „Odluka na kojoj se temelji nalog”, čija podtočka 1. predviđa da se naznači „[u]hidbeni nalog ili sudska odluka s jednakim učinkom”.
- 37 Iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da se u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kada indicije upućuju na to da se tražena osoba već nalazila izvan mađarskog državnog područja u vrijeme izdavanja europskog uhidbenog naloga, u toj državi članici primjenjuje takozvani „pojednostavljeni” postupak.
- 38 Ta praksa omogućava da se odmah izda europski uhidbeni nalog, bez prethodnog izdavanja nacionalnog uhidbenog naloga.

- 39 U tom se slučaju u europskom uhidbenom nalogu, pod točkom (b) podtočkom 1. obrasca iz priloga Okvirnoj odluci, navodi predmetni europski uhidbeni nalog, pri čemu se uz taj navod po potrebi dodaje napomena da područje primjene tog naloga obuhvaća i mađarsko državno područje te da stoga europski uhidbeni nalog također predstavlja nacionalni uhidbeni nalog.
- 40 Osim toga, iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da se u skladu s mađarskim pravom ta praksa temelji na članku 25. stavku 7. Zakona br. CLXXX. iz 2012. o suradnji u kaznenim stvarima između država članica Europske unije, sukladno kojem je europski uhidbeni nalog valjan i na mađarskom državnom području.
- 41 Stoga se postavlja pitanje je li ta praksa, kako se primjenjuje u glavnom postupku, u skladu s tekstom i duhom Okvirne odluke, a osobito s njezinim člankom 8. stavkom 1. točkom (c).
- 42 U tom pogledu treba utvrditi da, iako Okvirna odluka ne sadržava definiciju izraza „uhidbeni nalog” iz svojeg članka 8. stavka 1. točke (c), pojam „europski uhidbeni nalog” definiran je u članku 1. stavku 1. te okvirne odluke kao „sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode”.
- 43 Taj pojam „europskog uhidbenog naloga” sustavno se koristi u naslovu, uvodnim izjavama i člancima Okvirne odluke, ali ne i u tom članku 8. stavku 1. točki (c), što upućuje na to da se ta odredba odnosi na uhidbeni nalog različit od europskog uhidbenog naloga na koji se odnose sve ostale odredbe Okvirne odluke, koji stoga može biti jedino nacionalni uhidbeni nalog.
- 44 To tumačenje također potvrđuje tekst točke (b) obrasca iz priloga Okvirnoj odluci, osobito izraz „Odluka na kojoj se temelji nalog”; taj obrazac izričito se spominje u članku 8. stavku 1. podstavku 1. Okvirne odluke i o njemu stoga valja voditi računa pri tumačenju njezina članka 8. stavka 1. točke (c), s obzirom na to da taj izraz potvrđuje da se europski uhidbeni nalog mora temeljiti na sudskoj odluci, što upućuje na to da se radi o odluci koja je različita od odluke o izdavanju spomenutog europskog uhidbenog naloga.
- 45 Osim toga, iako su mađarska pravosudna tijela uspostavila praksu „pojednostavljenog” postupka kao iznimku koja se primjenjuje samo kada indicije upućuju na to da se u vrijeme izdavanja europskog uhidbenog naloga tražena osoba već nalazila izvan mađarskog državnog područja, tekst članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke ne sadržava nikakav navod prema kojim bi se pored zahtjeva propisanog tog odredbom dopuštala iznimka koja bi se posebno odnosila na taj slučaj.
- 46 Te tekstualne različitosti potvrđuju da pojam „uhidbenog naloga” iz članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke označava samo nacionalni uhidbeni nalog, koji treba shvatiti kao sudsku odluku na koju se nadovezuje europski uhidbeni nalog.
- 47 S druge strane, suprotno tumačenje, prema kojem spomenuti pojam treba shvatiti kao generički, na način da uključuje sve vrste uhidbenog naloga, uključujući europski uhidbeni nalog, jer se njime implicira da je dovoljno da europski uhidbeni nalog samo „uputi sam na sebe”, tako da se u konačnici može temeljiti sam na sebi, ne može se prihvatiti, također zato što takvo tumačenje može uvjetu propisanom člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Okvirne odluke oduzeti njegov doseg i stoga koristan učinak.
- 48 Također slijedi da se izraz „ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom” iz članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke ne može shvatiti na način da upućuje na odluku o izdavanju europskog uhidbenog naloga.

- 49 Osim toga, tumačenje članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke, prema kojem se europski uhidbeni nalog mora nužno temeljiti na nacionalnoj sudskoj odluci različitoj od tog naloga, koja, ovisno o slučaju, ima oblik nacionalnog uhidbenog naloga, proizlazi ne samo iz teksta te odredbe, nego i iz njezina konteksta i ciljeva koji se nastoje ostvariti Okvirnom odlukom, o kojima, prema sudskoj praksi Suda, treba voditi računa pri njezinu tumačenju (vidjeti u tom smislu osobito presudu od 16. srpnja 2015., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 50 Što se tiče konteksta u koji je smješten članak 8. stavak 1. točka (c) Okvirne odluke, točnost tog tumačenja potvrđuje, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 49. svojeg mišljenja, povijest nastanka te odredbe s obzirom na to da je u svojem prvobitnom obliku predviđala da europski uhidbeni nalog mora sadržavati informacije o „činjenic[i] postoji li ili ne pravomoćna sudska odluka ili druga izvršiva sudska odluka”.
- 51 Stoga činjenica da ta odredba u svojem konačnom obliku ne sadržava fakultativni element govori u prilog njezinu tumačenju da se europski uhidbeni nalog u svakom slučaju mora temeljiti na jednoj od nacionalnih sudskih odluka na koje se odnosi spomenuta odredba, uključujući i na odluci o izdavanju nacionalnog uhidbenog naloga.
- 52 Konačno, što se tiče ciljeva koji se nastoje ostvariti Okvirnom odlukom, treba utvrditi da izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu sa „pojednostavljenim” postupkom i, slijedom toga, bez prethodnog donošenja nacionalne sudske odluke – poput nacionalnog uhidbenog naloga, na kojem se on temelji – može biti u suprotnosti s načelom uzajamnog priznavanja i povjerenja na kojima se zasniva sustav europskog uhidbenog naloga.
- 53 Naime, spomenuta načela počivaju na pretpostavci da je europski uhidbeni nalog izdan u skladu s minimalnim zahtjevima o kojima ovisi njegova valjanost, među kojima je i zahtjev iz članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke.
- 54 Međutim, u slučaju postojanja europskog uhidbenog naloga izdanog u okviru „pojednostavljenog” postupka, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji se temelji na postojanju uhidbenog naloga u smislu članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke, pri čemu europski uhidbeni nalog ne spominje postojanje nacionalnog uhidbenog naloga različitog od europskog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ne može provjeriti poštuje li predmetni europski uhidbeni nalog zahtjev iz članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke.
- 55 Osim toga, poštovanje zahtjeva propisanog člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Okvirne odluke od osobite je važnosti zato što podrazumijeva da je prilikom izdavanja europskog uhidbenog naloga radi uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, ta osoba već u prvoj fazi postupka mogla ostvariti postupovna jamstva i temeljna prava, čiju zaštitu prema primjenjivom nacionalnom pravu mora osigurati pravosudno tijelo države članice izdavanja, osobito u cilju donošenja nacionalnog uhidbenog naloga.
- 56 Sustav europskog uhidbenog naloga stoga na temelju zahtjeva propisanog člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Okvirne odluke obuhvaća zaštitu na dvije razine postupovnih i temeljnih prava koja moraju biti zajamčena traženoj osobi, s obzirom na to da se na pravosudnu zaštitu na prvoj razini, prilikom donošenja nacionalne sudske odluke, poput nacionalnog uhidbenog naloga, nadovezuje zaštita koja se mora osigurati na drugoj razini, prilikom izdavanja europskog uhidbenog naloga, do kojeg može doći, ovisno o slučaju, u kratkom roku nakon donošenja spomenute nacionalne sudske odluke.

- 57 Međutim, ta pravosudna zaštita na dvije razine načelno ne postoji u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj se primjenjuje „pojednostavljeni” postupak izdavanja europskog uhidbenog naloga, s obzirom na to da ona podrazumijeva da nacionalno pravosudno tijelo prethodno izdavanju europskog uhidbenog naloga nije donijelo nikakvu odluku, poput izdavanja nacionalnog uhidbenog naloga, na koju se nadovezuje europski uhidbeni nalog.
- 58 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti da članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke treba tumačiti na način da pojam „uhidbeni nalog” iz te odredbe treba shvatiti tako da označava nacionalni uhidbeni nalog različit od europskog uhidbenog naloga.

Drugo pitanje

- 59 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke tumačiti na način da kada europski uhidbeni nalog, koji se temelji na postojanju „uhidbenog naloga” u smislu te odredbe, ne sadržava navod o postojanju nacionalnog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja može odbiti postupiti po njemu.
- 60 U tom pogledu treba podsjetiti da u području uređenom Okvirnom odlukom načelo uzajamnog priznavanja, koje je, kao što to proizlazi osobito iz uvodne izjave 6. te okvirne odluke, „kamen temeljac” pravosudne suradnje u kaznenom području, nalazi svoju primjenu u članku 1. stavku 2. Okvirne odluke, u skladu s kojim su države članice načelno obavezne izvršiti europski uhidbeni nalog (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 79.).
- 61 Iz toga slijedi da pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršiti takav nalog samo u taksativno navedenim slučajevima obveznog neizvršenja propisanim u članku 3. Okvirne odluke ili mogućeg neizvršenja propisanim u njezinim člancima 4. i 4.a. Osim toga, izvršenje europskog uhidbenog naloga može se uvjetovati samo jednim od uvjeta koji su ograničavajuće propisani u članku 5. Okvirne odluke (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 80.).
- 62 Valja utvrditi da nepostojanje navoda o postojanju nacionalnog uhidbenog naloga u europskom uhidbenom nalogu nije jedan od razloga za neizvršenje navedenih u spomenutim člancima 3., 4. i 4.a Okvirne odluke i ne ulazi u područje primjene njegova članka 5.
- 63 Međutim, kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 107. svojeg mišljenja, iako te odredbe Okvirne odluke ne dopuštaju druge razloge za neizvršenje osim onih navedenih u njima, spomenute odredbe počivaju na premisi prema kojoj predmetni europski uhidbeni nalog ispunjava zahtjeve u pogledu zakonitosti tog naloga propisane u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke.
- 64 Budući da članak 8. stavak 1. točka (c) Okvirne odluke sadržava zahtjev u pogledu zakonitosti čije poštovanje predstavlja uvjet valjanosti europskog uhidbenog naloga, povreda tog zahtjeva načelno mora imati za posljedicu da pravosudno tijelo izvršenja neće postupiti po tom uhidbenom nalogu.
- 65 Imajući to na umu, to tijelo prije donošenja takve odluke, koja po svojoj naravi mora ostati iznimna u okviru primjene sustava predaje uspostavljenog Okvirnom odlukom jer se on temelji na načelima uzajamnog priznavanja i povjerenja, mora u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke zatražiti od pravosudnog tijela države članice izdavanja da hitno pruži sve potrebne dodatne informacije koje će mu omogućiti da ispita je li razlog za nepostojanje navoda o postojanju nacionalnog uhidbenog naloga u europskom uhidbenom nalogu to što takav nacionalni uhidbeni nalog koji prethodi i različit je od europskog uhidbenog naloga zapravo ne postoji ili to što takav nalog postoji, ali nije bio naveden.

- 66 Ako pravosudno tijelo izvršenja, s obzirom na sve informacije dostavljene u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke, kao i sve ostale informacije kojima to tijelo raspolaže, dođe do zaključka da je europski uhidbeni nalog, iako se temelji na postojanju „uhidbenog naloga” u smislu članka 8. stavka 1. točke (c) Okvirne odluke, izdan bez stvarnog izdavanja nacionalnog uhidbenog naloga različitog od europskog uhidbenog naloga, to tijelo ne smije postupiti po europskom uhidbenom nalogu jer on ne ispunjava zahtjeve u pogledu zakonitosti propisane u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke.
- 67 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da na drugo pitanje valja odgovoriti da članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke treba tumačiti na način da kada europski uhidbeni nalog, koji se temelji na postojanju „uhidbenog naloga” u smislu te odredbe, ne sadržava navod o postojanju nacionalnog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ne smije postupiti po njemu ako, s obzirom na informacije dostavljene u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke, kao i sve ostale informacije kojima raspolaže, to tijelo utvrdi da europski uhidbeni nalog nije valjan jer je izdan bez stvarnog izdavanja nacionalnog uhidbenog naloga različitog od europskog uhidbenog naloga.

Troškovi

- 68 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

- 1. Članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da pojam „uhidbeni nalog” iz te odredbe treba shvatiti tako da označava nacionalni uhidbeni nalog različit od europskog uhidbenog naloga.**
- 2. Članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da kada europski uhidbeni nalog, koji se temelji na postojanju „uhidbenog naloga” u smislu te odredbe, ne sadržava navod o postojanju nacionalnog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ne smije postupiti po njemu ako, s obzirom na informacije dostavljene u skladu s člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena, kao i sve ostale informacije kojima raspolaže, to tijelo utvrdi da europski uhidbeni nalog nije valjan jer je izdan bez stvarnog izdavanja nacionalnog uhidbenog naloga različitog od europskog uhidbenog naloga.**

Potpisi